

Таким чином, поняття валютного ринку як економічної категорії є синонімом інших типів ринків, але його специфіка є предметом торгівлі, тобто валютою та валютними цінностями, а також ціною, вираженою курсом обміну, що під впливом кон'юнктури ринку. На валютному ринку інтереси продавців і покупців валютних цінностей врівноважуються співвідношенням між попитом та пропозицією.

Сьогодні валютний ринок є однією з найважливіших форм забезпечення світових економічних відносин, він по суті виконує функції міжнародної валютної системи та сприяє міжнародним інвестиціям та торгівлі. Зараз він обслуговує не тільки експортерів та імпортерів, а й величезні міжнародні потоки капіталу, починаючи від ланцюжка окремих національних фінансових центрів та закінчуючи єдиним інтегрованим міжнародним ринком, який відіграє набагато важливішу роль у функціонуванні національної економіки та в усіх аспектах суспільства.

Інформаційні джерела:

1. Чирка Д. Валютні операції як основа валютного ринку // Економічний аналіз. – 2018. С. 125-133.

2. Щербакова О. Валютна політика Національного банку України // Вісник Національного банку України., С. 6-9.

3. Береславська О. Актуальні проблеми курсової політики України // Вісник Національного банку України. – 2020. С. 16-20.

ОСОБЛИВОСТІ ОЦІНЮВАННЯ КРЕДИТОСПРОМОЖНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Сизонова Т.Р., Пікалов О.О., гр. ФН18- 66
Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.Г. Малій**
Державний біотехнологічний університет

Кредитоспроможність підприємства є вагомим критерієм у формуванні кредитних відносин між комерційним банком і позичальником. Недосконалість методики оцінювання кредитоспроможності може знизити ефективність кредитної діяльності як для банку, через збільшення ризиків неповернення боргу, так і для підприємства, через обмеженість доступу до кредитних ресурсів.

Позикові фінансові ресурси є вагомим та необхідним джерелом формування капіталу суб'єктів підприємництва [1]. Позикові фінансові ресурси характеризуються значним позитивним впливом на зростання

фінансового потенціалу, розширення обсягів діяльності підприємства та зростання рентабельності власного капіталу[5].

Для реалізації власної кредитної політики кожен банк розроблює внутрішнє положення про порядок оцінки фінансового стану юридичної особи, в якому враховує основні фінансові показники, обґрунтовує і визначає методику врахування додаткових, суб'єктивних показників в оцінці кредитоспроможності позичальників, необхідних для мінімізації кредитних ризиків від неповернення боргу через неплатоспроможність позичальників [3, 4].

У практиці оцінки кредитоспроможності позичальників в Україні реалізується уніфікований підхід щодо формування інтегрального показника фінансового стану позичальника із застосуванням дискримінаційних моделей. Інтегральний показник фінансового стану позичальника – юридичної особи обчислюється в результаті зважування визначеної комбінації фінансових коефіцієнтів [2]. Клас позичальника – юридичної особи визначається залежно від значення інтегрального показника за останній звітний період.

Таким чином, методика направлена на аналіз фінансових показників, які в більшості сільськогосподарських підприємств не задовільнятимуть вимогам банків (низька ліквідність, тривалий операційний цикл, нестабільність грошових потоків). Тому до методики оцінки кредитоспроможності сільськогосподарських позичальників доцільно було б включати оцінку їх виробничого потенціалу, що є вагомим через високу капіталомісткість виробничого процесу, відсутність можливості гнучкого використання поточних активів, тривалого операційного циклу тощо.

Також особливістю методики є орієнтація на проведення ретроспективного аналізу фінансово-господарської діяльності позичальника на підставі фінансової звітності підприємства і не враховування такого показника, як очікуваний грошовий потік.

Також при оцінці сільськогосподарських позичальників доцільно більше враховувати нефінансову інформацію - рівень менеджменту, досвід керівника, його ділову репутацію, кредитну історію підприємства тощо.

Подальші дослідження мають бути спрямовані на вдосконалення методики оцінки кредитоспроможності позичальників, яка б враховувала додаткові критерії оцінки, такі як галузеві особливості, нефінансові (якісні) чинники, а також оцінювання майбутньої кредитоспроможності позичальника, що розширило би можливості доступу сільськогосподарським підприємствам до зовнішніх джерел фінансування.

Інформаційні джерела:

1. Близнюк О.П., Іванюта О.М. Тенденції використання позикових фінансових ресурсів у діяльності торговельних підприємств України та методичні аспекти їх планування в довгостроковому періоді. *Бізнес Інформ*, 2015. №9. С.337-346. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/binf_2015_9_55
2. Малій О.Г. Використання багатофакторного дискримінантного аналізу в процесі оцінювання кредитоспроможності. *Вісник ХНТУСГ: Економічні науки*. Харків: ХНТУСГ, 2017. Вип.185. С.259-268.
3. Постанова Правління НБУ “Про затвердження Положення про визначення банками України розміру кредитного ризику за активними банківськими операціями” від 30.06.2016 № 351. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0351500-16#n33>.
4. Постанова Правління НБУ “Про затвердження Положення про організацію системи управління ризиками в банках України та банківських групах” від 11.06.2018 № 64. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0064500-18>.
5. Управління фінансовою безпекою підприємств торгівлі в умовах невизначеності: кол. монографія / за ред. А. С. Крутової. –Х. : Видавець Іванченко І. С., 2017. 264 с.

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ПЕНСІЙНОГО СТРАХУВАННЯ

Скидан В.Л., гр. ФБСС-4-1

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **В. С. Міщенко**
Державний біотехнологічний університет

На сьогоднішній день необхідно якісно оновити методики вирішення проблеми неефективного управління обов'язковим пенсійним страхуванням. В даний час в Україні відбувається безліч економічних потрясінь, що не може не спричинити за собою різні несприятливі наслідки, тяжкість яких найбільш відчувається категорією громадян з фіксованим доходом.

Проблема вдосконалення пенсійної системи досить актуальна в наш час, так як дуже часто в різних джерелах інформації ми можемо помітити, що більшість громадян незадоволені поточним станом сфери пенсійного страхування.

Пенсійний фонд України є одним з найбільших і найбільш значущих соціальних інститутів. З бюджету Пенсійного фонду здійснюються виплати щомісячних допомог і пенсій громадянам, які не мають можливості самостійно і на достатньому рівні забезпечити своє проживання.